

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla dr.Szirtes Csongor ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek dr.Szilvási Csaba ügyvéd által képviselt alperes neve alperes ellen kártérítés megállapítása iránt a Komárom-**helység 1** Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében 2007.évi május hó 17.napján 10.P.21.201/2005/29. szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 31.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperes részére 48.000 (negyvennyolcezer) ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 210.300 ft perköltséget. Megállapította, hogy a felmerült kereseti illetéket és költséget az állam viseli. Ítéletének indokolása szerint a felperes 2002.január 28.napján az **helység 1-helység 2** közötti útvonalon személygépkocsi vezetőjeként közúti balesetet szenvedett. A balesetet "A" okozta, aki áttért az úttest másik sávjába, ahol a felperes haladt, és a felperes a frontális ütközés elkerülése végett félrerántotta a kormányt az út menti árokban állt meg. A 2002.január 28.napján kiállított látlelet szerint a felperes a karambol következtében megsérült.

A sérüléssel összefüggésben a bal könyöke, mellkasa, térdje sérült, a baleset utáni állapota a felperesnek a látlelet szerint a nyaki gerinc mozgásai teljesek, fájdalomtalanok, a mellkas stabil, nyomásérzékenység nincs, tüdejét átlégzi, a mellkastáj nem érzékeny, bal könyök radikális oldalán minimálisan duzzadt,

nyomásra érzékeny, teljes funkció, törésre utaló jel nincs. A láttelelet szerint eszméletvesztése nem volt, a történetekre emlékszik.

A külsérelmi nyomok rublikába a következőket írták: jobb térdkalács felett 3 cm-es zúzott seb, törésre utaló jel nincs, bal térd laterális oldalán felületes hámsérülés, törésre utaló jel nincs, kórisme: bal térd zúzott sebe, a gyógytartam nyolc napon belüli.

2002.január 30-án került sor a következő ambuláns ellátásra. Itt a sérülés megnevezéseként a térd nyílt sebe szerepel, amelynek oka az autó vezetőjének sérülése, autóval való ütközésben. A kontroll eredménye: sebe rendben van, aláírás **"B"**.

A baleset időpontjában a balesetet okozó gépjármű vezetőjének az alperesnél volt általános felelősség biztosítása.

A felperes 2002.év vége felé jelentkező nyaki és váll tájékán érezhető fájdalmai miatt 2003.április 30-án a dorogi pszichiátriai osztály javaslata alapján került az esztergomi pszichiátriai szakrendelésre. Kezelése 2004.évben is folytatódott a pszichiátriai osztályon gyógykezelték. Állapota hol javul, hol rosszabbodik.

2004.év szeptemberében a ... Megyei Bíróság Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság Kirendeltsége az Országos Orvosszakértői Intézettől a felperes egészségi állapotára nézve szakértői véleményt kért. Az OOSZI elsőfokú OB 2004.szeptember 13-i szakvéleményében megállapította, hogy a felperesnél munkaképesség csökkenése 40 %-os. Egyéb baleseti eredetű munkaképesség csökkenést nem vélelmeztek. **"C"** 2004.október 21-i szakvéleménye a kórelőzményi adatok elemzése alapján azt tartalmazza, hogy a 2003.áprilisában elkezdődött elmeszakorvosi kezelés és a 2002.januárban elszenvedett baleset között okozati összefüggés nem állapítható meg. **"D"** (2005.október 17.) szakvéleményében teljes mértékben egyetértett **"C"** orvosszakértői megállapításaival és kimondta, hogy semmiféle járadék igény orvosszakértőileg nem indokolt, a korábban megállapított 40 %-os munkaképesség csökkenése semmilyen oksági összefüggésbe nem hozható az előzményben szereplő baleseti sérüléssel.

A megyei bíróság által kirendelt igazságügyi orvosszakértői szakvélemény szerint kétséget kívül nem bizonyítható, hogy a felperes jobb oldali kulcs-csonti - vállizületi ficama a perbeli közlekedési baleset idejében keletkezett volna. Emiatt az elvégzett műtéti beavatkozás sem hozható összefüggésbe a balesettel.

A gerinc elfajulása, idegi típusú halláscsökkenése, prosztata megnagyobbodása, magas vérzsír szintje természetes okú betegséggént értékelhető, amely az elszenvedett balesettel szintén nem hozható közvetlen ok-okozati összefüggésbe.

A szakértő szerint az esetben amennyiben a baleset során a jobb oldali kulcs-csont vállizületi tokja, lágyrészei oly mértékben sérülnek, hogy a jobb oldali kulcs-csont 5 mm-el elcsúszik, ficamodik, úgy a bizonyossággal határos módon jelentős fájdalommal, mozgáskorlátozottsággal járt volna, melyet az elsődleges orvosi vizsgálat idején is észleltek volna. Ugyanez mondható el a nyaki gerinc rándulására is. A nyaki gerinc rándulása szerepelt ugyan a külföldi orvos dokumentációjában, azonban a később elvégzett képalkotó vizsgálatok és a szakorvosi leletek alapján a felperes jelen egészségi állapotát nem egy esetleges nyaki gerinctraumás sérülése okozza, hanem természetes okú degeneratív elváltozásként értékelhető.

A szakvélemény szerint az általános orvosi tapasztalat alapján a felperes a balesettel összefüggésben maradandó fogyatékossgot, vagy súlyos egészségromlást nem szenvedett el. Az elmeorvosszakértői vélemény szerint mérsékelten lehangolt poszttraumás stressz zavar véleményezhető, érdemi, klinikai, szervi, idegrendszeri eltérések nélkül. A szakértők szerint a felperesnél jelentkező szubjektíven megélt fájdalmak és zsibbadás orvosszakértői szempontból nem cáfolható, ez azonban nem hozható összefüggésbe az elszenvedett közlekedési balesettel.

A megyei bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján a felperes keresetét megalapozatlannak találta.

Az alperes a 190/2004/VI.8./Korm. rendelet 2.§./1/ és /2/ bekezdése, valamint a Ptk.345.§./1/ bekezdése és a Korm. rendelet 8.§./1/ bekezdése alapján köteles lenne helytállni a balesettel összefüggésben a felperest ért károk vonatkozásában. A megyei bíróság álláspontja szerint a felperes keresete azért alaptalan, mert nem állapítható meg az okozati összefüggés a felperes jelenlegi állapota és a balesetet okozó jogellenes magatartás között. Ezt egyértelműen alátámasztják a perben beszerzett igazságügyi orvosszakértői szakvélemények, de a felperes leletei között megtalálható munkaképesség csökkenésének megállapításához szükséges orvosszakértői szakvélemények is.

A felperes betegsége hátterében természetes okú degeneratív elváltozások állnak és a nála jelentkező szubjektíven megélt fájdalmak és zsibbadás orvosszakértői szempontból nem cáfolható, azonban azok a balesettel okozati összefüggésben a szakvélemény szerint nem állnak. A felperesnek a baleset

napján történt orvosi vizsgálata és a 3 nap múlva történt kontrollvizsgálat nem támasztja alá azt a felperesi előadást, hogy már a balesetet követően röviddel észlelte a nyaki gerinc, valamint a váll és a jobb kéz ütése következtében a fájdalmat. Az elsődleges orvosi vélemény és annak kontrollja ezt a felperesi állítást nem tartalmazza, noha ezeket a fájdalmakat - amennyiben fennálltak - az orvosi leletben fel kellett volna tüntetni, az nem maradhatott volna el.

Ugyanakkor a felperes több mint 1 év múlva jelentkezett ezekkel a panaszokkal a pszichiátriai osztályon és ezt követően egészen jelen időpontig ezekkel a fájdalmakkal és panaszokkal keresi fel a különböző orvosokat és egyéb orvosi kezelés alatt áll. Az orvosszakértők szakvéleménye szerint ezek a betegségek azonban nincsenek összefüggésben az általa elszenvedett balesettel, amely csekély súlyú, szerencsés kimenetelű volt.

A megyei bíróság szükségtelennek tartotta a beszerzett szakértői vélemények kiegészítését a felperes azon indítványának megfelelően, hogy az orvosszakértői intézet által végzett vizsgálat óta is újabb leletek készültek betegségéről, modernebb, legújabb orvosi eszközökkel. Ezek az új leletek a bíróság álláspontja szerint nem támasztják alá és nem is változtatják meg az alapszakértői véleményt, amelynek az a lényege, hogy nincs összefüggés a baleset és a felperes jelenlegi állapota között.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte annak megváltoztatását és a keresetének történő helyt adást, valamint az alperes kötelezését a felmerült perköltség megfizetésére is.

Fellebbezésének indokolásául előadta, hogy a megyei bíróság ítéletében megalapozatlanul állapította meg, hogy a baleset és jelenlegi egészségi állapota között nincs ok-okozati összefüggés. Álláspontja szerint a bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján feltárt tényállásból helytelen jogi következtetést vont le és nem tisztázta teljes körűen a per eldöntéséhez szükséges tényeket.

Kiemelten hivatkozott arra, hogy a balesetet követő órákban már jelentkeztek fájdalmai. Ezt alátámasztja "E" kezelőorvos nyilatkozata is, amit a bíróság elfogadott a tényállás alapjául.

Az elsőfokú eljárásban vitatta és jelenleg is vitatja azt a megállapítást, hogy ő kontrollvizsgálaton jelent volna meg a ... Kórházban. A per anyagához csatolt második leleten nem szerepel orvosi aláírás, így annak hitelt érdemlősége, bizonyító ereje megkérdőjelezhető.

Ezen tények értékelése azonban már nem orvosszakértői kompetencia, hanem jogalkalmazói mérlegelés körébe tartoznak.

Hangsúlyozta, az általa indítványozott tanúk egyöntetűen bizonyították, hogy a balesetet megelőzően ilyen panaszai nem voltak, így érthetetlen, az ítélet e tekintetben rögzített megállapítása. A korábbi kezelőorvosa "E" által kiadott kórelőzményi adatok is alátámasztják, korábban ilyen problémái nem voltak, ilyen betegségekkel nem kezelték.

Változatlanul kérte a beszerzett igazságügyi szakértői vélemény kiegészítését az alapeljárásban 27.sorszámú iratában foglaltak szerint.

Hangsúlyozta, hogy a becsatolt speciális vizsgálatok eredményei egyértelműen alátámasztják a sérülései baleseti eredetét.

Hivatkozott arra, a megyei bíróság megalapozatlanul jutott azon álláspontra, hogy a beszerzett szakértői vélemény kiegészítése nem indokolt, mivel ezen vizsgálatok más eredményre úgysem vezethetnek. Ez álláspontja szerint eljárási szabálysértésnek minősül és felveti a hatályon kívül helyezés kérdését is. A szakértői vélemény helytállóságának végső cáfolatát adja az a kijelentés, hogy ezek a sérülések természetes eredetű elváltozások. Erre figyelemmel ismételten kérte a szakértői vélemény kiegészítését a nyilvánvaló ellentmondások kiküszöbölésének érdekében, illetve megítélése szerint új szakértő kirendelése is indokolt.

A megtartott fellebbezési tárgyaláson a szakértői vélemény megalapozatlanságának alátámasztására becsatolta a Kórház Neurológiai Osztályának 2008. május 2.napján kelt zárójelentését. Ezen zárójelentés 3.oldal 2.bekezdésében rögzített megállapítással azt kívánta igazolni, hogy a jelenlegi elváltozások és a baleset között az ok-okozati összefüggés fennáll.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségében való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a megyei bíróság ítéletében megalapozott tényállást állapított meg és az ebből levont jogi következtetése is helytálló.

A felperes által fenntartott további szakértői bizonyítást ellenezte. Hangsúlyozta, a becsatolt zárójelentésben szereplő megállapítások csak feltételezésen alapulnak, ez pedig nem azonos a bizonyítási kötelezettséggel. Kiemelten hivatkozott arra, helyes az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a további bizonyítástól nem várható más eredmény. A becsatolt leletek, megállapítások nem igazolják a felperes jelenlegi állapota és a baleset közötti ok-okozati összefüggés fennállását.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

Az ítélőtábla a felperes fellebbezésében felhozott érvekre figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a további bizonyításnak van-e helye, figyelemmel arra, hogy a Pp.235.§./1/ bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban a bizonyítás lefolytatása nem korlátlan.

E vonatkozásban a Pp.235.§./1/ bekezdése kimondja a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény, vagy az új bizonyíték az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna.

A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására vagy az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul; a 141.§./6/ bekezdésében foglaltak azonban ebben az esetben is alkalmazandók.

Az elsőfokú eljárás adataiból megállapítható, hogy a felperes a 27.sorszámú előkészítő iratában már kérte a beszerzett igazságügyi orvosszakértői szakvélemény kiegészítését. Ugyanezen iratához F/11.szám alatt pedig becsatolta a Kórház 2007.január 18.napján kelt zárójelentését. Ezen zárójelentés 3.oldal epikrízis megjelölés alatt a következőket tartalmazza: „Az anamnesis státusz és vizsgálati eredmények alapján a fenti diagnózisok vélelmezhetők. A fizikális vizsgálattal észlelt jo.vállövi és felkar hypotrophia egyrészt magyarázhatók a nyaki MR vizsgálat során igazolódott diskus és protrusiokkal, de ezek az MNG-n leírt elváltozást viszont nem okozhatják. Ez az elváltozás perifériális eltérésekre jellemző, feltehetőleg az elszenvedett korábbi baleset következménye lehet.”

Ugyanakkor a fellebbezési tárgyaláson a felperes által F/1 alatt becsatolt 2008.május 2.napján dátumozott a fentebb megjelölt kórházból származó járójelentés 3.oldal epikrízis részében szó szerint a fentebb idézett orvosi vélemény olvasható.

A Ptk.339.§./1/ bekezdésén alapuló kártérítési felelősség megállapításának három törvényi feltétele van: a jogellenes magatartás, a kár, és az ok-okozati összefüggés fennállása a jogellenes magatartás valamint a kár között. Ezen törvényi feltételek konjunktívak, tehát együttesen kell fennállniuk. Ha bármelyik hiányzik úgy a kártérítés megállapítására nem kerülhet sor.

A felperesnek a jelen peres eljárásban a Pp.164.§./1/ bekezdése értelmében azt kell bizonyítania, hogy a 2002.január 28.napján elszenvedett balesettel ok-okozati összefüggésben keletkezett jelenlegi nem vitásan nem megfelelő egészségi állapota.

A fenti orvosi megállapítások azonban nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a felperes jelenlegi egészségi állapota és a baleset közötti ok-okozati összefüggés fennáll.

Az elsőfokú eljárásban a kirendelt igazságügyi orvosszakértő a 25.sorszámú szakvéleményében vizsgálta azon felperesi tényelőadás realitását is, hogy a baleset következtében elszenvedett ütés következményei csak később jelentkeztek, illetve fokozódtak. E vonatkozásban a 25.sorszámú igazságügyi orvosszakértői szakvélemény megállapította, hogy amennyiben a baleset során a felperes jobb oldali kulcs-csonti vállizületi tokja, lágyrészei oly mértékben sérülnek, hogy a jobb oldali kulcs-csont 5 mm-el elcsúszik, ficamodik, úgy az a bizonyossággal határos módon jelentős fájdalommal, mozgáskorlátozottsággal járt volna, amelyet az elsődleges orvosi vizsgálat idején is észleltek volna. Ugyanez mondható el a nyaki gerinc rándulására is. Ez azonban nem volt fellelhető a jobb vállizület vonatkozásában az elsődleges orvosi iratokban.

A nyaki gerinc rándulása ugyan szerepelt a külföldi orvos dokumentációjában, azonban a később elvégzett képalkotó vizsgálatok és szakorvosi leletek alapján felperes jelenlegi egészségi állapotát nem egy esetleges nyaki gerinctraumás sérülés okozza, hanem természetes okú degeneratív elváltozásként értékelhető. Általános orvosszakértői tapasztalat alapján nevezett a balesettel összefüggésben maradandó fogyatékoságot vagy súlyos egészségromlást nem szenvedett el.

Lényegében ugyanezt tartalmazták az OOSZI I.fokú OB 2004.szeptember 13-i szakvéleményében foglalt megállapítások is. "C" 2004.október 21-i szakvéleménye a kórelőzményi adatok elemzése alapján megállapította, hogy a 2003.áprilisában elkezdődött elmeszakorvosi kezelés és a 2002.januárban elszenvedett baleset között összefüggés nem állapítható meg. A 2005.október 17.napján készült "D" által készített igazságügyi orvosszakértői szakvélemény is egyetértett ezen megállapítással. Ezen szakvélemény szerint a felperes 40 %-os munkaképesség csökkenése semmilyen oksági összefüggésbe nem hozható az előzményben szereplő baleseti sérüléssel.

A szakvélemény kiegészítésével kapcsolatban a Pp.182.§./3/ bekezdése kimondja, ha a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával vagy más

szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, szakértő köteles a bíróság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni.

A fentebb felhívott jogszabályi rendelkezés értelmében tehát az igazságügyi szakértői szakvélemény kiegészítésére akkor van jogi lehetőség, ha a szakvélemény hiányos, homályos, önmagával vagy más szakértő véleményével ellentétes megállapításokat tartalmaz.

Az eljárási adatok alapján megyei bíróság helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a beszerzett szakértői szakvélemény kiegészítését a 27.sorszámú irathoz F/11. alatt becsatolt zárójelentésre figyelemmel nem indokolt elrendelni, mivel a jelen perben beszerzett, és a ... Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság Kirendeltségének iratai között elfekvő igazságügyi orvosszakértői szakvélemények alapján ítéleti bizonyossággal megállapítható, hogy a felperes jelenlegi egészségi állapota és a baleset közötti ok-okozati összefüggés nem áll fenn. Jelen egészségi állapotát nem egy esetleges nyaki gerinctraumas sérülése okozza, hanem természetes okú degeneratív elváltozásként értékelhető.

A fellebbezési tárgyaláson becsatolt 2008.május 2.napján kelt zárójelentés sem támasztja alá a beszerzett szakértői szakvélemény kiegészítését, hiszen lényegében ugyanazt tartalmazza, mint az előző zárójelentés. Ugyanakkor ezen zárójelentés is csupán feltehetőlegesen mintegy lehetőségként tartalmazza és nem bizonyítja, hogy a felperesnél lévő degeneratív elváltozások a korábbi baleset következményei lehetnek.

Ez pedig önmagában nem alapozza meg a megalapozott, kellően megindokolt és ellentmondástól mentes igazságügyi orvosszakértői szakvélemény kiegészítését, különös figyelemmel arra, hogy a felperes a 2002. január 28.napját követő baleset után 1 évvel később - 2003.április 30-án - jelentkezett a dorogi pszichiátrián a nyaki és a váll tájékán érezhető fájdalmai miatt.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság által kihallgatott tanúk vallomása sem igazolja a felperes azon előadását, hogy a balesettel ok-okozati összefüggésben jöttek létre a panaszai hiszen, "F", "G" és "H"érdektelen tanúk meghallgatásuk során úgy nyilatkoztak, hogy a felperestől tudják, a balesete óta jelentkeztek nála a tünetek.

Ezen túlmenően a beszerzett igazságügyi orvosszakértői szakvélemény egyértelműen kizárta, amennyiben a felperesnek az általa előadott sérülései keletkeztek a baleset elszenvedésekor az jelentős fájdalommal mozgáskorlátozottsággal járt volna, amelyet az elsődleges orvosi vizsgálat

idején is észleltek volna. Ugyanez vonatkozik a nyaki gerinc rándulására is. Ilyen fájdalmakat és sérüléseket azonban a 2002.január 28.napján kelt orvosi látlelet illetve a 2002. január 30.napján történt kontroll nem tesz említést. Így az ítéltábla szerint a beszerzett szakértői szakvélemény kiegészítése nem indokolt és kizárólag az eljárás további elhúzódását eredményezné.

A fentiek alapján a megyei bíróság megalapozottan állapította meg ítéletében, hogy a felperes a peres eljárásban a Pp.164.§./1/ bekezdése alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni és azt nem tudta kétséget kizáró módon bizonyítani, hogy a bekövetkezett baleset és a jelenlegi negatív egészségi állapota között az ok-okozati összefüggés fennáll.

Mindezen indokok alapján az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a felperes peresztes lett, így a Pp.78.§./1/ bekezdése szerint ő köteles megfizetni az alperes felmerült másodfokú perköltségét, amelynek összegét az ítéltábla a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet 3.§./5/ bekezdése alapján bruttó 48.000 ft-ban állapított meg.

A peres eljárásban az alperes személyes költségmentességben részesült, így a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a Pp.78.§./1/ bekezdése és a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./1/ bekezdése és 14.§-a szerint az állam viseli.

Győr, 2008. évi május hó 8. napján

Dr.Ábrahám Éva sk. Dr.Vass Mária sk.
a tanács elnöke előadó bíró

Dr.Lezsák József sk.
bíró